

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்களை இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு நீங்கள் இப்பொழுது படகோட்டியைக் கண்டு கொண்டுள்ளீர்கள். உங்கள் பாதங்கள் இப்பொழுது பழைய உலகில் இல்லை. உங்கள் நங்கூரம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி: மந்திரவாதியான பாபாவைத் தவிர வேறவராலும் மேற்கொள்ள முடியாத, அற்புதமான மந்திர வித்தை என்ன?

பதில்: சிப்பிகளைப் போன்று பெறுமதியற்ற ஆத்மாக்களை, வைரங்கள் போன்று பெறுமதியானவர்களாக மாற்றுவதாகும். அவர் பூந்தோட்டத்து அதிபதியாகி, முட்களை மலர்களாக மாற்றுகின்றார். அது அற்புதமான மந்திர வித்தையாகும். மந்திரவாதியாகிய, ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே அற்புதமான மந்திர வித்தையைப் புரிகின்றார். வேறு எவராலும்; இந்த அற்புதமான மந்திர வித்தையைச் செய்ய முடியாது. மக்கள் பணம் உழைப்பதற்காகத் தம்மை மந்திரவாதிகள் என்று அழைக்கின்றார்கள். ஆனால், அவர்கள் எவராலும் தந்தையைப் போன்று மந்திர வித்தையைச் செய்ய முடியாது.

ஓம் சாந்தி. தந்தை ஒருமுறை மாத்திரமே உலகச் சக்கரத்திற்குள், நாடகத்தினுள் வருகின்றார். வேறு சற்சங்கத்திலுள்ள எவருமே இவ்வாறு சிந்திக்க மாட்டார்கள். வேறு இடங்களில், சமயக் கதைகளைக் கூறுபவர் அவர்களது தந்தையோ அல்லது அவர்கள் அவரது குழந்தைகளோ அல்லர். உண்மையில், அவர்கள் சிஷ்யர்களும் அல்லர். இங்கே, நீங்கள் குழந்தைகள் என்பதுடன், மாணவர்களும், அத்துடன் சிஷ்யர்களும் ஆவீர்கள். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களைத் திரும்பவும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வார். பாபா செல்லும்பொழுது, குழந்தைகளாகிய நீங்களும் இந்த அழுக்கான உலகை விட்டு நீங்கி, புதிய அழகான உலகிற்குச் சென்று அங்கே ஆட்சிசெய்வீர்கள். இது குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்திகளில் புக வேண்டும். சரீரத்தில் வாழ்கின்ற ஆத்மா மிகவும் சந்தோஷமானவர் ஆகுகின்றார். ஆத்மாக்களாகிய நீங்களும் மிகவும் சந்தோஷமானவர்கள் ஆகவேண்டும். அனைவரதும் தந்தையான எல்லையற்ற தந்தை வந்துள்ளார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மாத்திரமே இதனைப் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். உலகிலுள்ள ஏனைய அனைவரும் விவேகமற்றவர்கள். தந்தை இங்குமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இராவணன் உங்களை மிகவும் விவேகமற்றவர்களாக ஆக்கியுள்ளான். தந்தை வந்து உங்களை விவேகமானவர் ஆக்குகின்றார். நீங்கள் முழு உலகையும் ஆட்சிசெய்யத் தகுதி பெறும் வகையில் அவர் உங்களை விவேகமானவர் ஆக்குகின்றார். கடவுள் ஒரேயொரு முறை வந்து கற்பிக்கும்பொழுது மாத்திரமே உங்களுக்கு இந்த மாணவ வாழ்க்கை கிடைக்கின்றது. இது உங்கள் புத்தியில் மாத்திரமே இருக்க முடியும். தமது வியாபாரம் போன்றவற்றில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பவர்களின் புத்தியில் கடவுள் தமக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பது என்றுமே புக முடியாது. அவர்கள் தமது வியாபாரம் போன்றவற்றை மாத்திரமே நினைவுசெய்கின்றார்கள். ஆகையால், குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கடவுள் கற்பிக்கின்றார் என்பது தெரியும் என்பதால், நீங்கள் மிகவும் முகமலர்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டும். ஏனைய அனைவரும் சில சதப் பெறுமதியுடையவர்களின் குழந்தைகளாகவே உள்ளார்கள். இங்கே, நீங்கள் கடவுளின் குழந்தைகளாகி உள்ளதால், உங்களுக்கு எல்லையற்ற சந்தோஷம் இருக்க வேண்டும். உங்களில் சிலர் மிகவும் முகமலர்ச்சியுடன் இருக்கின்றீர்கள். ஏனையோர் கூறுகின்றார்கள்: பாபா, எங்களால் ஞானத்தைப் பேச முடியாதுள்ளது; இது நடக்கின்றது, அது நடக்கின்றது. எவ்வாறாயினும் ஞானத்தைப் பேசுதல் மிகவும் கடினமான ஒன்றல்ல. பக்தி மார்க்கத்தில், சாதுக்களிடமும், புனிதர்களிடமும் சென்று கடவுளை எவ்வாறு சந்திக்க முடியும் என்று மக்கள் கேட்கின்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் எவருக்கும் அது தெரியாது. அவர்கள் கடவுளை நினைவுசெய்யுங்கள் என்று விரல்களால் மேல் நோக்கிச் சமிக்ஞை செய்து காட்டுகின்றார்கள். அவ்வளவே! அவர்களும் அந்தப் பதிலால் திருப்தியடைகின்றார்கள். அவர் யார் என்பது உலகில் உள்ள வேறு எவருக்கும் தெரியாது. எவருக்கும் தந்தையைத் தெரியாது. நாடகம் இவ்வாறாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் நீங்கள் மூண்டும் மறந்து விடுவீர்கள். உங்கள் மத்தியிலும், அனைவருக்குமே தந்தையையும், படைப்பையும் தெரியும் என்றல்ல. சில இடங்களில், குழந்தைகளின் நடத்தை அவ்வாறிருக்கின்றது, கேட்கவும் வேண்டாம்! அந்தப் போதை

மறைந்து விடுகின்றது. குழந்தைகளாகிய உங்கள் பாதங்கள் இப்பொழுது இப்பழைய உலகில் இல்லாததைப் போன்றுள்ளது. உங்கள் பாதங்கள் இப்பொழுது கலியுக உலகிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். படகின் நங்கூரம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நாங்கள் இப்பொழுது புறப்படத் தயாராக உள்ளோம். உங்களைத் தந்தை எங்கே அழைத்துச் செல்கின்றார் என்பது உங்கள் புத்திகளில் உள்ளது. ஏனெனில், தந்தையே படகோட்டியும், பூந்தோட்டத்தின் அதிபதியும் ஆவார். அவர் வந்து முட்களை மலர்களாக மாற்றுகின்றார். அவரைப் போன்று முட்களை மலர்களாக மாற்றக்கூடிய பூந்தோட்டத்து அதிபதி வேறு எவரும் இல்லை. அவர் பெறுமதியற்ற சிப்பிக்களைப் போன்ற ஆத்மாக்களை வைரங்களைப் போன்ற பெறுமதியுடையவர்களாக மாற்றுகின்றார்; இந்த மந்திரவித்தை சிறிய விடயமல்ல. இக்காலத்தில், பல மந்திரவாதிகள் உள்ளனர். இது ஏமாற்றுக்காரர்களின் உலகமாகும். தந்தையே சற்குரு. அவர்கள் அமரத்துவமானவரான சற்குருவைப் பற்றி பேசுகின்றார்கள். இதனை அவர்கள் மிகவும் போதையுடன் கூறுகின்றார்கள். சற்குரு ஒரேயொருவரே என்றும், அனைவருக்கும் சற்கதியை அளிப்பவரும் ஒரேயொருவரே என்றும் அவர்கள் கூறுவதால், எவ்வாறு தம்மைக் குருமார்கள் என்று அழைத்துக் கொள்கின்றார்கள்? அவர்களும் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை, அவர்களின் மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோரும் எதனையும் புரிந்துகொள்வதில்லை. இப் பழைய உலகில் என்ன உள்ளது? பாபா உங்களுக்காகப் புதியதொரு வீட்டைக் கட்டுகின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருப்பதால், யார் புதிய வீட்டின் மீது விருப்பமின்மையைக் கொண்டு, பழைய வீட்டின் மீது இன்னமும் அன்பு கொண்டிருப்பார்கள்? புதிய வீட்டை மாத்திரமே ஒருவரின் புத்தி நினைவுசெய்து கொண்டிருக்கும். நீங்கள் இப்பொழுது எல்லையற்ற தந்தையின் குழந்தைகள் ஆகியுள்ளீர்கள் என்பதால் உங்களுக்காகத் தந்தை புதியதோர் உலகைப் படைக்கின்றார் என்பதையும், நீங்கள் அந்தப் புதிய உலகிற்குச் செல்ல இருக்கின்றீர்கள் என்பதையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அப் புதிய உலகிற்குப் பல பெயர்கள் உள்ளன: சத்தியயுகம், சுவர்க்கம், வைகுந்தம், பாரடைஸ் போன்றன. உங்கள் புத்தி இப்பொழுது இப்பழைய உலகிலிருந்து அகற்றப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் இங்கே துன்பத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. அதன் பெயர் என்ன? அதன் பெயரே நரகம், முட்காடு, ஆழ்நரகம், கம்சர்களின் (அசுரர்களின்) உலகம். அதன் அர்த்தத்தை எவரும் புரிந்துகொள்வதில்லை ஏனெனில், அனைவருக்கும் கற்புத்தியே உள்ளது. பாரதத்தின் நிலையைப் பாருங்கள்! தந்தை கூறுகின்றார்: இந்நேரத்தில், அனைவருக்கும் கற்புத்தியே உள்ளது. சத்தியயுகத்தில், அனைவருக்கும் தெய்வீகப் புத்தி உள்ளது. ஆட்சியாளர்கள் எவ்வாறோ, அவ்வாறே மக்களும் உள்ளனர். இங்கே, மக்களால் மக்கள் ஆட்சிசெய்யப்படுகின்றார்கள். ஆகவே அனைவரது முத்திரைகளும் வெளிவிடப்படுகின்றன. ஆகவே, குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தி தந்தையே அதிமேலானவர் என்பதை நினைவுசெய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக மேலானவர் யார்? பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரை இவ்வாறாகக் கருத முடியாது. சங்கரருக்கு அவர்கள் சித்தரித்துள்ள ஆடையைப் பாருங்கள்! அவர் போதை தரும் பானத்தை அருந்தி, கசப்பான மலர்களை உண்ணுவதாகவும் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவை அனைத்தும் அவரை அவதூறு செய்வதாகும். அங்கே அவ்வாறான விடயங்கள் இடம்பெறுவதில்லை. அம்மக்கள் அனைவரும் தமது சொந்தத் தர்மத்தை மறந்துள்ளார்கள். தமது தேவர்களைப் பற்றி அவர்கள் கூறுகின்ற விடயங்களைப் பாருங்கள்! அவர்கள் தமது தேவர்களை அவமதிக்கின்றார்கள். ஆகையால், தந்தை கூறுகின்றார்: அவர்கள் என்னையும் அவதூறு செய்து, சங்கரரையும் பிரம்மாவையும் அவதூறு செய்துள்ளார்கள். விஷ்ணு அவதூறு செய்யப்படுவதில்லை. எவ்வாறாயினும், அவர்கள் அவரையும் மறைமுகமாக அவதூறு செய்கின்றார்கள். ஏனெனில் விஷ்ணுவே இராதையும் கிருஷ்ணரும் ஆவார். கிருஷ்ணர் ஒரு சிறு குழந்தையும், மகாத்மாவையும் விட மேலானவர் என்றும் கருதப்படுகின்றார். இந்தப் பிரம்மா தான் வயோதிப நிலையை அடைந்தபொழுது, அனைத்தையும் துறந்தார். ஆனால் ஒரு சிறுகுழந்தை தூய்மையானவரும்; கள்ளங்கபடமற்றவரும் ஆவார்; அவருக்குப் பாவத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. அதிமேலானவர் சிவபாபாவே ஆவார். இருப்பினும், பிரஜாபிதா பிரம்மா எங்கிருக்க வேண்டும் என்பதை அந்த அப்பாவிகள் அறியாதுள்ளார்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மா சரீரதாரியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளார். அஜ்மீரில் அவருக்கு ஓர் ஆலயம் உள்ளது. பிரம்மா தாடி, மூசையுடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். சங்கரரோ அல்லது விஷ்ணுவோ அவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். எவ்வாறு மனிதர்களின் தந்தையாகிய, பிரம்மா சூட்சும

லோகத்தில் இருக்க முடியும்? அவர் இங்கு கழிநெய்க்கி வரவேண்டும். இந்நேரத்தில் பிரம்மாவின் பல குழந்தைகள் உள்ளார்கள். பிரம்மா குமார்களும் குமாரிகளும் பலர் இருக்கிறார்கள் என எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, நிச்சயமாகப் பிரஜாபிதா பிரம்மா இருக்க வேண்டும். அவர் ஓர் உயிருள்ள ரூபத்தில் இருப்பதால், அவர் நிச்சயமாக எதையோ செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். பிரஜாபிதா பிரம்மா குழந்தைகளைப் படைத்துக் கொண்டிருப்பாரா அல்லது அவரும் வேறு எதையோ செய்து கொண்டிருப்பாரா? ஆதிதேவர் பிரம்மாவும், ஆதிதேவி சரஸ்வதியும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களின் பாகங்கள் என்ன என்பதை எவரும் அறியார். அவர்கள் படைப்பவர்களாக இருப்பதால், நிச்சயமாகவே இங்கு இருந்திருக்க வேண்டும். நிச்சயமாக சிவபாபா பிராமணர்களைத் தத்தெடுத்திருக்க வேண்டும். வேறு எங்கிருந்து பிரம்மா வந்திருக்க முடியும்? இது ஒரு புதிய விடயமாகும். தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்தும் வரையில், எவராலும் இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஒருவரின் பாகம் எதுவாக இருப்பினும், அது அந்நபரால் மட்டுமே நடிக்கப்பட முடியும். புத்தர் நடித்த பாகம் என்ன? அவர் எப்பொழுது வந்தார்? அவர் வந்தபொழுது, அவர் என்ன செய்தார்? இதை எவரும் அறியார். அவர் ஒரு குருவாகவா அல்லது ஓர் ஆசிரியராகவா அல்லது ஒரு தந்தையாகவா இருந்தார் என்பது உங்களுக்கு தெரியுமா? இல்லை; அவரால் எவருக்கும் சற்கதியை அருள முடியாது. அவர் தனது சொந்தச் சமயத்தைப் படைப்பவர். அவர் ஒரு குரு அல்லர். தந்தை குழந்தைகளைப் படைத்துப் பின்னர் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். அவரே தந்தையும், ஆசிரியரும், குருவும் ஆவார்; அவரே மூவரும் ஆவார். அவர் உங்களுக்குக் கற்பிக்கும்படி வேறு எவரையும் கேட்பதில்லை. வேறு எவருக்கும் இந்த ஞானம் கிடையாது. எல்லையற்ற தந்தை மட்டுமே ஞானக்கடல் ஆதலால், அவர் நிச்சயமாகவே எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பார். தந்தை மட்டுமே சுவர்க்கமாகிய இராச்சியப் பாக்கியத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்தார், இப்பொழுது அவர் இப்பொழுது மூண்டும் ஒருமுறை எங்களுக்கு அதைக் கொடுக்கிறார். தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் வந்து 5000 வருடங்களுக்குப் பின்னர் மூண்டும் ஒருமுறை என்னைச் சந்தித்துள்ளீர்கள். உலகிலுள்ள ஏனைய அனைவரும் இன்னமும் யாரைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவரை நீங்கள் இப்பொழுது கண்டு விட்டீர்கள் என்ற உள்ளார்ந்த சந்தோஷம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குள் இருக்க வேண்டும். பாபா கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, இப்பொழுது நீங்கள் வந்து 5000 வருடங்களுக்குப் பின்னர் மூண்டும் ஒருமுறை என்னைச் சந்தித்துள்ளீர்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பதிலளிக்கிறீர்கள்: ஆம் பாபா, நாங்கள் உங்களை முன்னரும் எண்ணற்ற தடவைகள் சந்தித்துள்ளோம். ஒருவர் உங்களை எவ்வளவு அடித்தாலும் பரவாயில்லை, உங்களுக்குள் இந்தச் சந்தோஷம் இருக்கட்டும். நீங்கள் சிவபாபாவைச் சந்தித்துள்ளீர்கள் என்பதையேனும் குறைந்தபட்சம் உங்களால் நினைவுசெய்ய முடியும். அவருடைய நினைவைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் மட்டுமே உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட முடியும். பந்தனத்தில் உள்ள கள்ளங்கபடமற்றவர்களின், பாவங்கள் அதிகளவில் அழிய முடியும், ஏனெனில் அவர்கள் சிவபாபாவை பெருமளவு நினைவுசெய்கிறார்கள். அவர்கள் துன்புறுத்தப்படும்பொழுது, “சிவபாபா, என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்!” என அவர்களின் புத்தி சிவபாபாவிடம் செல்கின்றது. ஆகவே, அவரை நினைவுசெய்வது சிறந்தது. நீங்கள் தினமும் அடிக்கப்பட்டால், குறைந்தபட்சம் நீங்கள் சிவபாபாவை நினைவுசெய்வீர்கள், அது நன்மை தரும் செயலாகும். ஆகவே, அத்தகைய அடித்தல்களுக்கு நீங்கள் நன்றியுடையவராக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் அடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பின், குறைந்தபட்சம் பாபாவை நினைவுசெய்து கொண்டிருப்பீர்கள்! “மரணிக்கும்பொழுது, ஒருவர் கங்கைக் கரையில் இருக்க வேண்டும், உங்கள் உதடுகளில் கங்கை நீர் இருக்க வேண்டும்” என்று கூறப்படுகின்றது. ஆகவே, துன்புறுத்தப்படும்பொழுது, புத்தியில் அல்பாவினதும் பூற்றாவினதும் நினைவு இருக்கட்டும். அவ்வளவுதான்! “பாபா” என்று கூறுவதால், நிச்சயமாக உங்கள் ஆஸ்தியை நீங்கள் நினைவுசெய்கிறீர்கள். “பாபா” எனக் கூறும்பொழுது, தனது ஆஸ்தியை நினைவுசெய்யாத எவருமே இருக்க முடியாது. ஒருவர் தனது தந்தையை (லௌகீக) நினைவுசெய்யும்பொழுது, அவர் நிச்சயமாகத் தனது தந்தையின் சொத்தையும் நினைவுசெய்கின்றார். சிவபாபாவுடன், நீங்கள் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்கிறீர்கள். விகாரத்துக்காக உங்களைத் துன்புறுத்தினாலும், அவர்கள் உங்களை சிவபாபாவை நினைக்கச் செய்கின்றார்கள். ஆகவே, உங்கள் ஆஸ்தியை நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து பெறுவதுடன், உங்கள் பாவங்களும் அழிகின்றன. நாடகத்தில் இது உங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற, மறைமுகமான நன்மையாகும். யுத்தத்தில் நன்மையிருப்பதாகக் கூறப்படுவதைப் போலவே, இந்தத் துன்புறுத்தலிலும் நன்மை உள்ளது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய

நீங்கள் கண்காட்சிகளிலும், விழாக்களிலும் நடக்கின்ற, சேவையில் அதிகளவு கவனம் செலுத்துகிறீர்கள். “புதிய உலகத்தின் படைப்பு” என்னும் கண்காட்சியுடன், “சுவர்க்க வாசல்” என்பதையும் எழுதுங்கள். இந்த இரு அறிக்கைகளும் (எவ்வாறு அநுவேஷ) அங்கு இருக்க வேண்டும். எவ்வாறு புதிய உலகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகிறது என ஒரு கண்காட்சி உள்ளது என்பதை மக்கள் கேள்விப்படும்பொழுது, மிகவும் சந்தோஷப்படுவார்கள். புதிய உலகம் எவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது என்பதை விளங்கப்படுத்தவே இந்தப் படங்கள் உங்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. “வாருங்கள், அவற்றைப் பாருங்கள்”. “புதிய உலகின் வாசல்” என்னும் வார்த்தைகளும் மிகவும் சிறந்தவை. நடைபெறவுள்ள யுத்தத்தின் மூலம் அவ்வாசல்கள் திறக்கின்றன. கடவுள் வந்து இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தார் எனக் கீதையில், குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர் மனிதர்களைத் தேவர்களாக மாற்றினார். ஆகவே, புதிய உலகம் நிச்சயமாக அவரின் மூலமாகவே உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். சந்திரனுக்குச் செல்வதற்கு மக்கள் அதிகளவு முயற்சி செய்கிறார்கள். அங்கு நிலத்தைத் தவிர எதுவுமேயில்லை என்பதையும், அங்கு எந்த மனிதர்களையும் பார்க்க முடியாது என்பதையும் அவர்களால் காண முடியும். அவர்களால் இந்தளவையே உங்களுக்குக் கூற முடியும். இதனால் என்ன நன்மை உள்ளது? நீங்கள் இப்பொழுது உண்மையான மௌனத்திற்குச் செல்கிறீர்கள். நீங்கள் சரீரமற்றவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். அது மௌன உலகாகும். நீங்கள் மரணிக்க விரும்புகிறீர்கள், உங்கள் சரீரத்தைத் துறக்க விரும்புகிறீர்கள். நீங்கள் மரணத்திற்காகவே தந்தையைக் கூவியழைத்தீர்கள். உங்களை அவருடன் முக்திக்கும், ஜீவன்முக்திக்கும் அழைத்துச் செல்வதற்காக நீங்கள் அவரைக் கூவியழைத்தீர்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தூய்மையாக்குபவரை வருமாறு அழைத்தபொழுது, மகாகாலனையே வருமாறு அழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. பாபா வந்து விட்டார் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். அவர் கூறுகிறார்: வாருங்கள், இப்பொழுது வீடு திரும்புவோம். ஆகவே, நாங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்புகிறோம். புத்தியானது தொடர்ந்தும் வேலை செய்கிறது. தங்கள் வியாபாரம் போன்றவற்றை நோக்கி அல்லது இன்ன-இன்னார் நோயுற்றுள்ளார்கள் அல்லது அவருக்கு என்ன நடைபெற்றிருக்கும் என்பதை நோக்கிப் புத்தி ஓடுகின்ற, சில குழந்தைகள் உள்ளார்கள். பலவகையான எண்ணங்கள் உள்ளன. தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் இங்கமர்ந்திருக்கும்பொழுது, தந்தையிடமும், ஆஸ்தியிடமும் ஆத்மாக்களாகிய உங்களின் புத்தி செல்கின்றது. ஆத்மாவே நினைவுசெய்கிறார். உதாரணமாக, இலண்டனில் உள்ள தனது குழந்தை நோயுற்றுள்ளார் என்னும் செய்தியை ஒரு தந்தை பெறும்பொழுது, அவர் புத்தி மிகவும் விரைவாக அங்கு செல்லும். அவர் புத்தியில் அப்பொழுது இந்த ஞானம் இருக்க மாட்டாது. இங்கு அமர்ந்திருக்கும்பொழுது, அவர் புத்தி தொடர்ந்தும் தனது குழந்தையை நினைவுசெய்யும். ஒரு பெண்ணின் கணவன் நோயுற்றிருக்கும்பொழுது, அவளின் உள்ளே அவளுக்குக் குழப்பங்கள் ஏற்படும்; அவளின் புத்தி அங்கு திசை திருப்பப்பட்டிருக்கும். இங்கு அமர்ந்திருக்கும்பொழுது அல்லது நீங்கள் வேறு எதையாவது செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, நீங்கள் தொடர்ந்தும் சிவபாபாவை நினைவுசெய்ய வேண்டும். இதுவும், உங்களுடைய பெரிய பாக்கியமாகும். தங்கள் கணவனை அல்லது குருவை அவர்கள் நினைவுசெய்வதைப் போலவே, நீங்களும் தந்தையை நினைவுசெய்ய வேண்டும். ஒரு நிமிடத்தைக் கூட வீணாக்க வேண்டாம்! நீங்கள் அதிகமாகத் தந்தையை நினைவுசெய்யும்பொழுது, உங்களால் சேவை செய்கையில், அவரை அதிகமாக நினைவுசெய்ய இயலும். தந்தை கூறியுள்ளார்: என் பக்தர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். யார் இதைக் கூறினார்? சிவபாபாவே ஆவார். நீங்கள் கிருஷ்ணரின் பக்தர்களுக்கு எதை விளங்கப்படுத்துவீர்கள்? கிருஷ்ணர் புதிய உலகை ஸ்தாபித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என நீங்கள் அவர்களுக்குக் கூறியிருப்பின், அவர்கள் உங்களை நம்புவார்களா? கிருஷ்ணர் அல்லர், கடவுளாகிய தந்தையே படைப்பவர். பழைய உலகைப் புதிதாக்குபவர் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே என நீங்கள் அவர்களுக்குக் கூறும்பொழுது, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். புதிய உலகம் பழையதாகிப் பின்னர் பழையது புதியதாகுகிறது. எவ்வாறாயினும், அதற்கு ஒரு நீண்ட கால எல்லை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால், மக்கள் காரிருளில் உள்ளார்கள். அவர் தனது உள்ளங் கையில் உங்களுக்குச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுக்கிறார். தந்தை கூறுகிறார்: உங்களை அந்தச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆக்குவதற்கு நான் வந்துள்ளேன். நீங்கள் அவ்வாறு ஆகுவீர்களா? அற்புதம்! நாங்கள் ஏன் அவ்வாறு ஆகக்கூடாது? அச்சா. என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், தூய்மையாகுங்கள்! இந்த நினைவின் மூலம் மட்டுமே உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட

முடியும். உங்கள் பாவச்சுமை சரூரத்தில் அன்றி, ஆத்மாவிலேயே உள்ளது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். சுமையானது சரூரத்தில் இருந்திருப்பின், சரூரம் எரிக்கப்படும்பொழுது, பாவங்களும் அழிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆத்மாக்கள் அழிவற்றவர்கள். ஆத்மாக்களில் கலப்படம் கலக்கப்பட்டுள்ளது. தந்தை அதை அகற்றவதற்கான வழியை மாத்திரமே உங்களுக்குக் காட்டுகிறார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். தூய்மையற்றதிலிருந்து தூய்மையாகுவதற்கான வழி மிகவும் சிறந்தது. ஆலயங்களைக் கட்டுபவர்களும், சிவனை வழிபடுபவர்களுமே பக்தர்கள் ஆவார்கள். வழிபடுபவர் ஒருபொழுதும் வழிபடத் தகுதிவாய்ந்தவர் என அழைக்கப்பட முடியாது. அச்சா

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. முழு உலகும் இன்னமும் தேடிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த பாபாவை நாங்கள் இப்பொழுது கண்டு விட்டோம். இந்தச் சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருங்கள்! இந்த நினைவினால் மட்டுமே உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். ஆகவே, எச் சந்தர்ப்பத்திலும் தந்தையையும், ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள். உங்கள் நேரத்தில் ஒரு நிமிடத்தையேனும் வீணாக்காதீர்கள்.
2. இப்பழைய உலகிலிருந்து உங்கள் புத்தி எனும் நங்கூரத்தை உயர்த்துங்கள். எங்களுக்காக, பாபா இப்பொழுது புதிய வீட்டைக் கட்டுகிறார். இவ்வுலகமானது கம்சர்களின் (அசுரன்) பூமியான ஆழ்நரகம், நாங்கள் இப்பொழுது வைகுந்த பூமிக்குச் செல்கிறோம் எனும் விழிப்புணர்வில் எப்பொழுதும் நிலைத்திருங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் காட்சிகளை அருளும் சொருபமாகி, நடந்தும் உலாவியும் திரியும்பொழுதும் உங்கள் தேவதை ரூபத்தின் காட்சிகளை அருள்வீர்களாக. ஆரம்பத்தில் பிரம்மா நடந்தும் உலாவியும் திரியும்பொழுது, அவர் மறைந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தென்படுவார். இந்தக் காட்சி அவர்களை அனைத்தையும் துறக்குமாறு செய்தது. எனவே இப்பொழுது அத்தகைய காட்சிகளினால் சேவை நடைபெறுமாறு செய்யுங்கள். அவர்கள் காட்சிகளைக் காண்பதால் சில பேறுகளைக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவ்வாறு ஆகாமல் அவர்களால் இருக்க இயலாது, இதனாலேயே நீங்கள் இப்பொழுது உங்கள் நடந்தும் உலாவியும் திரிகின்ற தேவதை ரூபத்தின் காட்சிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். சொற்பொழிவுகளை ஆற்றுகின்ற பலர் உள்ளார்கள், ஆனால் நீங்கள் அனுபவங்களைக் கொடுப்பவர்களாக வேண்டும். அப்பொழுது நீங்கள் கடவுளுக்கு உரியவர்கள் என்பதை மக்கள் உணர்வார்கள்.

சுலோகம்: சதா தொடர்ந்தும் ஆன்மீக மகிழ்ச்சியை அனுபவம் செய்யுங்கள், நீங்கள் என்றுமே குழப்பமடைய மாட்டீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

----- ஓம் சாந்தி -----